

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

12 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului Guzun Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2019, în cauza penală privind-l pe

Guzun Vasile xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în r. xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.05.2017 – 27.12.2018;

Instanța de apel: 18.02.2019 – 10.04.2019;

Instanța de recurs: 12.07.2019 – 12.02.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni sediul Central din 27 decembrie 2018, Guzun Vasile xxxx a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 250 unități convenționale, echivalentul a 5 000 lei.

Ațiunea civilă înaintată de Bajora Elenita-Victoria a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor, să hotărască instanța civilă.

Cererea acuzatorului de stat Rapeșco Ivan privind încasarea de la Guzun Vasile în contul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 66,97 lei, a fost respinsă.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a constatat că, Guzun Vasile la data de 30.09.2016, aproximativ la ora 16:00 minute, aflându-se la domiciliul propriu în s. Măgdăcești, r-l Criuleni, intenționat, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, fără nici un motiv, sub un pretext inventat a aruncat în direcția cet. Bajora Elenita-Victoria, care se afla în fața gospodăriei lui, un dovleac, cauzându-i astfel dureri fizice, după care i-a aplicat cet. Bajora Constantin, care a intervenit pentru a curma acțiunile ilegale ale primului, o lovitură cu o

piatră în regiunea toracelui, cauzându-i astfel acestuia o vătămare corporală neînsemnată sub formă de echimoză la nivelul toracelui anterior și la nivelul coapsei stângi, mai apoi manifestând obrăznicie deosebită față de cei prezenți, și-a dat pantalonii în jos și le-a arătat acestora regiunea fesieră.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Guzun Vasile a comis huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei, infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(1) Cod penal.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Barbacar Anatolie în interesele inculpatului Guzun Vasile a declarat apel împotriva sentinței nominalizate, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului.

În motivarea apelului avocatul a invocat că, învinuirea lui Guzun Vasile nu s-a confirmat, instanța de judecată în mod eronat a concluzionat existența infracțiunii de huliganism în privința inculpatului, faptele expuse de către procuror în ordonanța de punere sub învinuire nu corespund realității, iar în acțiunile lui Guzun Vasile lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate, acțiunile acestuia constituind contravenție, pentru care inculpatul deja a fost sancționat.

Astfel, instanța de fond nu a luat în considerație faptul că la data pornirii urmării penale - 18.11.2016, în privința lui Guzun Vasile, pentru aceleași acțiuni, deja era o decizie de sancționare irevocabilă, fapt confirmat prin procesul-verbal cu privire la contravenție din data de 10.10.2016, proces-verbal și decizie de sancționare care a căpătat puterea lucrului judecat. Decizia de sancționare contravențională a devenit irevocabilă și a fost executată integral de către Guzun Vasile.

Consideră avocatul că, organul de urmărire penală a încălcat prevederile legale prevăzute de art.22 Cod de procedură penală „nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă”, deoarece învinuitul Guzun Vasile pentru faptele de care este învinuit a fost sancționat în temeiul art.69 alin.(1) Cod contravențional.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului Guzun Vasile, cu menținerea sentinței contestate.

4.1 În motivarea soluției sale instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată acestuia.

Aceste împrejurări au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

În aceasta ordine de idei, instanța de apel a menționat că vina inculpatului Guzun Vasile este dovedită în afara dubiilor rezonabile și pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Bajora Elenita-Victoria;

- declarațiile reprezentantului părții vătămate minore Bajora Victor;
- declarațiile martorilor Bajora Lidia, Bajora Constantin, Suvac Vladislav;

Totodată, instanța de apel a menționat că vina inculpatului se mai dovedește prin probele materiale anexate la dosarul penal:

- cererile depuse de Bajora Lidia, prin care aceasta a solicitat să fie atras la răspundere Guzun Vasile pentru acțiunile sale (f.d.13-14);

- comunicarea telefonică a lui Bajora Lidia pe faptul acțiunilor ilegale comise de Guzun Vasile (f.d.15);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului, efectuat în s. Măgdăcești, r. Criuleni, cu participarea lui Bajora Lidia, în s. Măgdăcești, r-l Criuleni, potrivit căruia s-a examinat locul comiterii infracțiunii, cu anexe foto (f.d.17-11);

- raportul de expertiză medico-legală nr.340 D din 02.12.2017, prin care s-a constatat că, la examinarea medico-legală a lui Bajora Constantin, au fost depistate leziuni corporale sub formă de "echimoze la nivelul toracelui anterior și la nivelul coapsei stângi, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată" (f.d.41);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 11.04.2017, prin care a fost examinat un CD în care se conțin informații despre comiterea infracțiunii (f.d.74);

- ordonanța organului de urmărire penală din 11.04.2017, prin care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale un CD-disc, care conține înregistrări video din data de 30.09.2016, ridicat de la Bajora Lidia (f.d.75).

Prin urmare, instanța de apel examinând materialul probator prezentat de procuror prin prisma argumentelor apelului, a conchis că s-a dovedit în afara dubiilor rezonabile faptul că Guzun Vasile, la data de 30.09.2016, aproximativ la ora 16:00, aflându-se la domiciliul propriu în s. Măgdăcești, r-l Criuleni, intenționat, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, fără nici un motiv, sub un pretext inventat a aruncat în direcția cet. Bajora Elenita-Victoria, care se afla în fața gospodăriei lui, un dovleac, cauzându-i astfel dureri fizice, după care i-a aplicat cet. Bajora Constantin, care a intervenit pentru a curma acțiunile ilegale ale primului, o lovitură cu o piatră în regiunea toracelui, cauzându-i astfel acestuia o vătămare corporală neînsemnată sub formă de echimoză la nivelul toracelui anterior și la nivelul coapsei stângi. Mai apoi, manifestând obrăznicie deosebită față de cei prezenți, Guzun Vasile și-a dat pantalonii în jos și le-a arătat acestora regiunea fesieră.

De asemenea, instanța de apel a reținut că în acțiunile inculpatului Guzun Vasile sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, adică *huliganismul - acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei.*

În continuare, instanța de apel a apreciat ca neîntemeiată solicitarea apărătorului privind achitarea inculpatului, invocând ca temei faptul că la data pornirii urmăririi penale - 18.11.2016, în privința lui Guzun Vasile, pentru aceleași acțiuni, deja era o decizie de sancționare irevocabilă, fapt confirmat prin procesul-verbal cu privire la contravenție din

data de 10.10.2016, proces-verbal și decizie de sancționare care a căpătat puterea lucrului judecat. Decizia de sancționare contravențională a devenit irevocabilă și a fost executată integral de către Guzun Vasile, or, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI03 483897 din 10.10.2016, Guzun Vasile Leon a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.69 alin.(1) Cod contravențional, pentru faptul că la data de 30.09.2016, ora 16.00, aflându-se în s. Măgdăcești, r-l Criuleni, în urma unui conflict apărut cu Bajora Lidia, a ofensat-o pe ultima cu cuvinte înjositoare.

Astfel, nu poate fi invocat faptul că inculpatul a fost pedepsit de două ori pentru una și aceeași faptă, deoarece prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI03 483897 din 10.10.2016, Guzun Vasile a fost tras la răspundere contravențională pentru injurie în adresa lui Bajora Lidia la data de 30.09.2016, pe când, prin prezenta cauza penală s-a constatat că, inculpatul Guzun Vasile, la aceeași dată, fără nici un motiv, a aruncat în direcția lui Bajora Elenita-Victoria, care se afla în fața gospodăriei lui, un dovreac, cauzându-i astfel dureri fizice, după care i-a aplicat lui Bajora Constantin, care a intervenit pentru a curma acțiunile ilegale ale primului, o lovitură cu o piatră în regiunea toracelui, cauzându-i astfel acestuia o vătămare corporală neînsemnată. Ulterior, față de cei prezenți, Guzun Vasile și-a dat pantalonii în jos și le-a arătat acestora regiunea fesieră.

Astfel, instanța de apel a statuat că la una și aceeași dată și oră, inculpatul a comis două fapte diferite, plasate atât sub aspectul contravențional, fapt constatat prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI03 483897 din 10.10.2016, cât și sub aspectul penal, acțiunile acestuia fiind corect încadrate în temeiul art.287 alin.(1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, a reținut că instanța de fond a ținut pe deplin cont de prevederile art.art.6, 7, 61, 75-77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, prin urmare instanța de judecată și-a argumentat riguros soluția la capitolul numirii pedepsei și a motivat hotărârea pronunțată invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime 250 unități convenționale.

În cele din urmă, instanța de apel a ajuns la concluzia că, scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Guzun Vasile, v-a fi pe deplin atins doar prin menținerea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 250 unități convenționale, echivalentul a 5 000 lei, or, la data comiterii infracțiunii, unitatea convențională de amendă era egală cu 20 de lei, până la modificările operate prin Legea Parlamentului nr.207 din 29.07.16, MO369-378/28.10.16 art.751, în vigoare 07.11.16.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel Barbacar Anatolie în numele inculpatului Guzun Vasile a declarat recurs ordinar.

În motivarea recursului, recurentul a invocat temeiurile de casare la art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 12), 16) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție (cauza penală nr.1ra-937/2013);

- la data pornirii urmării penale - 18.11.2016, în privința lui Guzun Vasile, pentru aceleași acțiuni, deja era o decizie de sancționare irevocabilă, fapt confirmat prin procesul-verbal cu privire la contravenție din data de 10.10.2016, proces-verbal și decizie de sancționare care a căpătat puterea lucrului judecat. Decizia de sancționare contravențională a devenit irevocabilă și a fost executată integral de către Guzun Vasile.

5.1 În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat de partea apărării, prin care solicită ca acesta să fie declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit textului recursului declarat, recurentul invocă în calitate de temeuri pentru recurs prevederile pct.6), 8), 12) și 16) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: pct.6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; pct.8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii; pct.12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; pct.16) norma de drept aplicată în hotărârea

atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent și anume pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate argumentele recursului potrivit cărora instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel în conformitate cu prevederile art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a verificat și a cercetat probele sub toate aspectele, apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal de asemenea constată că recurentul își exprimă de fapt, dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate. Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Astfel, Colegiul penal conchide, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpatului este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc indubitabil vinovăția acestuia.

Aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o

eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului factual a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.

Astfel, Colegiul penal apreciază critic argumentele recurentului, deoarece acestea nu confirmă că soluția emisă de instanța de apel ar contravine aprecierilor expuse în motivarea acesteia.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de recurent prevăzut la pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală și anume că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal menționează următoarele.

Potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Colegiul penal constată, că inculpatul Guzun Vasile a fost pus sub învinuire și ulterior recunoscut vinovat și condamnat de către instanțele de fond în baza prevederilor art.287 alin.(1) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei.*

Colegiul penal reține că, argumentele recurentului, prin care se invocă că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, deoarece materialele cauzei penale nu conțin probe care să dovedească vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate nu și-a găsit confirmare, deoarece probele acumulate și examinate de instanța de apel au fost apreciate potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, instanțele de fond stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și au ajuns în mod întemeiat la concluzia că inculpatul Guzun Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(1) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal menționează că judecând apelul părții apărării, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel instanța de apel corect ajungând la concluzia expusă la pct.4 din prezenta decizie, stabilind că vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală, iar careva încălcări de procedură, sau încălcări ale drepturilor și inculpatului în speță nu au fost stabilite.

Mai mult, Colegiul penal reiterează cele expuse supra și faptul că, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de recurs remarcă faptul că, criticile formulate de recurent menționate în pct.5 din prezenta decizie, au format obiect de examinare la judecarea

cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare argumentată, așa cum este indicat în pct.4.1 din prezenta decizie, motivare pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reiterare nu se mai impune.

Cu referire la temeiul invocat de recurent în baza pct.12) alin.(1) a art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că, o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul a statuat ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind recunoașterea vinovăției inculpatului Guzun Vasile în baza art.287 alin.(1) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens nefiind necesară o reinterpretare.

În acest context, Colegiul penal va respinge ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului precum că, la data pornirii urmăririi penale - 18.11.2016, în privința lui Guzun Vasile, pentru aceleași acțiuni, deja exista o decizie de sancționare irevocabilă, care a fost executată integral de către Guzun Vasile.

Or, s-a constatat că prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI03 483897 din 10.10.2016, Guzun Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.69 alin.(1) Cod contravențional, pentru faptul că, *la data de 30.09.2016, ora 16.00, aflându-se în s. Măgdăcești, r-nul Criuleni, în urma unui conflict apărut cu Bajora Lidia, ultima a fost ofensată cu cuvinte înjositoare.*

În aceasta ordine de idei, Colegiul penal menționează că, la caz, nu poate fi invocat faptul că inculpatul a fost pedepsit de două ori pentru una și aceeași faptă, deoarece, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI03 483897 din 10.10.2016, Guzun Vasile a fost tras la răspundere contravențională pentru injurie în adresa lui Bajora Lidia la data de 30.09.2016, (f.d.78 vol. I), pe când, prin prezenta cauza penală, s-a constatat că inculpatul, la aceeași dată, fără nici un motiv, a aruncat în direcția lui Bajora Elenita-Victoria, care se afla în fața gospodăriei, un dovleac, cauzându-i astfel dureri fizice, după care i-a aplicat lui Bajora Constantin, care a intervenit pentru a curma acțiunile ilegale ale primului, o lovitură cu o piatră în regiunea toracelui, cauzându-i astfel acestuia o vătămare corporală neînsemnată. Ulterior, față de cei prezenți, Guzun Vasile și-a dat pantalonii în jos și le-a arătat acestora regiunea fesieră.

Astfel, Colegiul penal consideră că sunt nefondate argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la dubla condamnare, care au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat răspunsuri vizavi de alegațiile recurentului. Argumentele recurentului, precum că pronunțând sentința de condamnare, instanța de fond a încălcat grav prevederile art.7 alin.(2) Cod penal, art.22 Cod de procedură penală - dreptul de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă, precum și art.4 al Protocolului nr.7 la Convenția Europeană, Colegiul penal le consideră nefondate.

Referirea recurentului la temeiul prevăzut în art.427 alin.(1) pct.16) Cod de procedură penală, la fel nu poate fi reținută, deoarece acest temei poate fi invocat atunci când norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție în cauze similare. Acest temei este îndreptat spre unificarea practicii judiciare, iar la invocarea temeiului respectiv

de drept, sarcina probației îi revine recurentului, care prin exemple elocvente cu referire la cauze concrete, trebuie să demonstreze faptul că instanța de recurs în cauze similare, anterior a adoptat soluții contradictorii cu cele reținute în speța în cauză.

Colegiul penal reține că, nu are aplicabilitate speței în cauză, o altă cauză penală, la care a făcut referire recurentul, deoarece circumstanțele nu sânt similare speței, or, în speța dată, inculpatul Guzun Vasile a comis două fapte diferite, plasate atât sub aspectul contravențional, fapt constatat prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI03 483897 din 10.10.2016, cât și sub aspectul penal, acțiunile acestuia fiind corect încadrate în temeiul art.287 alin.(1) Cod penal.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referire avocatul și prin urmare, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate.

Prin urmare, Colegiul penal atestă, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurent prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 12) și 16) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Barbacar Anatolie în numele inculpatului Guzun Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Guzun Vasile* xxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 12 martie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac